

ΣΤΕ 1606/2019 [ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΑΝΑΝΕΩΣΗ-ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΑΕΠΟ ΤΟΥ ΑΗΣ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΗΣ]*

Περίληψη

- Το σωματείο την C.E. επικαλούμενο τους γενικούς καταστατικούς σκοπούς του περί προστασίας του περιβάλλοντος «χωρίς γεωγραφικούς περιορισμούς», δεν διαθέτει επαρκώς τον απαιτούμενο σύνδεσμο με το περιεχόμενο της προσβαλλόμενης πράξης. Και τούτο, διότι δεν επικαλείται γεωγραφική σύνδεση με την περιοχή ή τη χώρα εγκατάστασης της επίδικης δραστηριότητας, ούτε αποδεικνύει, βάσει των προσκομιθέντων στοιχείων (βλ. ιδίως μελέτη εκπονηθείσα για λογαριασμό, μεταξύ άλλων, του WWF, υπό τον τίτλο “ Europe’s Dark Cloud-How coal-burning countries are making their neighbours sick”), ότι η συνέχιση λειτουργίας του επίδικου ατμοηλεκτρικού σταθμού στην Πελοπόννησο, ενός από τους, υφιστάμενους από μακρό, λιγνιτικούς σταθμούς παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας της χώρας, και μάλιστα με τη μία από τις αρχικές τρεις μονάδες ηλεκτροπαραγωγής, ενδέχεται να προκαλέσει άμεσες και συγκεκριμένες σοβαρές επιπτώσεις διασυνοριακού [ή και ευρωπαϊκού] επιπέδου και ενδιαφέροντος. Υπό τα δεδομένα αυτά, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί, κατά το μέρος που ασκείται από το τρίτο αιτούν.

Οι μεταβατικές διατάξεις του ν. 4014/2011 έχουν την έννοια ότι η διαδικασία ανανέωσης των περιβαλλοντικών όρων πρέπει να ολοκληρώνεται εντός ευλόγου χρόνου, ο οποίος δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, συνυπολογιζομένου και του αρχικού χρόνου ισχύος των υπό ανανέωση περιβαλλοντικών όρων, να υπερβαίνει τη δεκαετία από την έκδοση των αποφάσεων εγκρισής τους, διάστημα που προβλέπεται από τις πάγιες διατάξεις του νεώτερου νόμου ως συνήθης διάρκεια ισχύος των περιβαλλοντικών όρων. Ως εκ τούτου, εγκριθέντες περιβαλλοντικοί όροι, οι οποίοι, δυνάμει της ως άνω μεταβατικής διάταξης, διατηρούνται σε ισχύ, παύουν αυτοδικαίως να ισχύουν σε περίπτωση υπέρβασης της ως άνω δεκαετούς περιόδου.

Εν προκειμένω, η ισχύς των αρχικώς εγκριθέντων περιβαλλοντικών όρων λειτουργίας του ΑΗΣ Μεγαλόπολης Α έληξε την 31η.12.2010 και η ΔΕΗ υπέβαλε τον Οκτώβριο του 2010 αίτημα ανανέωσης, η δε προσβαλλόμενη ανανέωση-τροποποίηση των περιβαλλοντικών όρων εξεδόθη στις 8.9.2017. Η ισχύς της αρχικής ΑΕΠΟ είχε λήξει το αργότερο με την πάροδο δεκαετίας από την έκδοσή της (δηλ. είχε λήξει το Σεπτέμβριο του 2016 πρβ. ΣΤΕ 2722/2017), και για την ανανέωση ή τροποποίησή της, μετά την κατά τα ανωτέρω λήξη της, έπρεπε να τηρηθεί η διαδικασία εξ αρχής περιβαλλοντικής αδειοδότησης, κατόπιν εκπόνησης μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Είναι δε αδιάφορο αν κατά το διάστημα που μεσολάβησε από την υποβολή της αίτησης ανανέωσης έως την έκδοση της πράξης, υπήρχε συνεχής

επικοινωνία της ΔΕΗ με την αδειοδοτούσα αρχή και κλήση προς παροχή διαφόρων στοιχείων, τα οποία και υποβλήθηκαν από τη ΔΕΗ, αν υποβάλλονταν ετήσιες εκθέσεις ποιότητας της ατμόσφαιρας, αν επιδεινώθηκε ή όχι η ποιότητα του περιβάλλοντος και αν με την προσβαλλόμενη εισήχθησαν η όχι ουσιώδεις τροποποιήσεις στην παλαιότερη ΑΕΠΟ και αβασίμως προβάλλονται αντίστοιχα επιχειρήματα των παρεμβαινουσών, προκειμένου να υποστηριχθεί ότι νομίμως παραλείφθηκε η εκπόνηση νέας ΜΠΕ “ενόψει των νομοθετικών και πραγματικών εξελίξεων” που έλαβαν χώρα κατά το διαρρεύσαν διάστημα. Ούτε ασκεί επιρροή, όπως αβασίμως υποστηρίζεται με την παρέμβαση, το γεγονός ότι προηγήθηκε τροποποίηση της αρχικής ΑΕΠΟ το έτος 2008 ως προς την προσωρινή αποθήκευση αποβλήτων αμιαντοτσιμέντου και με διάρκεια ενός έτους, διότι η νεώτερη αυτή απόφαση αφορά το ειδικό αυτό θέμα και δεν μετέβαλε τη διάρκεια ισχύος της αρχικής ΑΕΠΟ. Κατά συνέπεια, η προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία εκδόθηκε μετά τη λήξη της υπό ανανέωση-τροποποίηση ΑΕΠΟ, χωρίς να τηρηθεί η διαδικασία εξ αρχής περιβαλλοντικής αδειοδότησης, αντίκειται στα άρθρα 4 του ν. 1650/1986, ως ίσχυε, και 13 της ΚΥΑ 11014/703/Φ.104/14.3.2003 (Β' 332), τα οποία εφήρμοσε η Διοίκηση κατά την εξέταση του αιτήματος, αλλά και στα ομοίου περιεχομένου άρθρα 5 και 6 του ν. 4014/2011, και πρέπει να ακυρωθεί για το λόγο αυτό.

Πρόεδρος: Αθ. Ράντος

Εισηγητής: Μ. Σωτηροπούλου

Το πλήρες κείμενο της απόφασης θα αναρτηθεί αμέσως μετά την καθαρογραφή του από το Δικαστήριο.

*Όμοια η απόφαση ΣτΕ 1607/2019.